EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

بيان ما يفعله الحاج والمعتمر

ÎNDRUMARUL PELERINULUI HAJJ ȘI ʻUMRAH

Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān

Îndrumarul pelerinului: Hajj și ʿUmrah

بيان ما يفعله الحاج والمعتمر

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Ediția Președinției Generale a Comisiei pentru Promovarea Virtuții și Prevenirea Viciului, Regatul Arabiei Saudite, 1435 H / 2014.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Introducerea autorului 1
Iḥrāmul: începutul Hajjului și al ʿUmrah 2
1. Locul intrării în iḥrām 2
2. Timpul intrării în iḥrām pentru Hajj 3
3. Lucrurile pe care este bine să le faci înainte de iḥrām 4
4. Înțelesul iḥrāmului 5
5. Felurile de pelerinaj dintre care poți alege 6
6. Pomenirea recomandată la intrarea în iḥrām și după aceea ... 6
Atenționări 8
7. Lucrurile interzise după intenția de a intra în iḥrām 10
Atenționare asupra greșelilor săvârșite la moscheile at-Tanʿīm și al-Jiʿrānah 11
Ce face pelerinul când ajunge în Mecca 14
1. Cel care împlinește tamattuʿ 14
2. Cel care împlinește qirān sau ifrād 15
Atenționări 15
3. Ziua at-Tarwiyah 16
4. Staționarea la ʿArafah și faptele săvârșite acolo 17
5. Petrecerea nopții la Muzdalifah 17
6. Faptele Hajjului săvârșite în ziua Sărbătorii 18
Atenționări 19
8. Zilele at-Tashrīq și faptele Hajjului împlinite în ele 20
9. Felul aruncării pietricelelor 21
10. Ṭawāful de rămas-bun 22
Atenționări asupra greșelilor săvârșite de unii pelerini 24
Greșeli legate de credință 24
Greșeli legate de rânduielile practice 26
Glosar 39
Bibliografie 41
Indice 42

Introducerea autorului

مقدمة الرسالة

Lauda este a lui Allah, Stăpânul lumilor. Binecuvântarea și pacea fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei și companionilor săi. În cele ce urmează:

Unii oameni de rând, îndeosebi cei care nu au mai făcut Hajj sau ʿUmrah, întreabă adesea ce să facă și ce să spună în timpul Hajjului și al ʿUmrah. Pentru ei am scris acest îndrumar, deoarece omul de rând poate să nu înțeleagă ceea ce este redactat în stil științific. Îi este de ajuns să-i descrii ceea ce trebuie să facă într-un limbaj pe care îl înțelege, potrivit dovezii, chiar dacă nu i-ai amintit dovada.

Autorul

Iḥrāmul: începutul Ḥajjului și al ʿUmrah

O, pelerinule! Caută să ai intenția sinceră numai pentru Allah în Hajjul tău, în ʿUmrah și în toate faptele tale. Caută totodată să împlinești Hajjul, ʿUmrah și toate celelalte fapte potrivit Sunnei Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa —, pentru ca fapta ta să fie corectă și primită. Fără aceste două condiții — sinceritatea intenției și potrivirea cu Sunnah —, fapta nu este primită. De aceea, înainte să începi Hajjul sau ʿUmrah, te sfătuiesc să citești aceste îndrumări. Poate că Allah îți va aduce folos prin ele.

Ai grijă și ca cheltuielile pentru Hajj și ʿUmrah să provină dintr-un câștig îngăduit, deoarece Hajjul făcut dintr-un câștig interzis nu este primit, după cum s-a arătat în hadith. Caută, de asemenea, ca Hajjul și ʿUmrah să fie ferite de obscenități, păcate și certuri neîndreptățite.

Să știi că primul lucru din ritualurile Hajjului sau ale ʿUmrah este iḥrāmul. Trebuie, așadar, să cunoști locul și timpul lui, lucrurile pe care este bine să le faci înainte de intrarea în iḥrām, înțelesul acestuia, felurile de pelerinaj pentru care intri în el, formulele de pomenire pe care le rostești la intrare și după aceasta, precum și lucrurile pe care celui aflat în iḥrām îi este interzis să le facă. Ia aminte la cele ce urmează:

1. Locul intrării în iḥrām

Profetul, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a stabilit locuri peste care celui ce trece cu intenția de a face Hajj sau ʿUmrah nu îi este îngăduit să înainteze către Mecca decât în stare de iḥrām. Aceste locuri sunt:

1. Dhū al-Ḥulayfah, numit astăzi Ābār ʿAlī. Este mīqātul oamenilor din Medina și al celor care vin pe drumul lor, pe uscat ori pe calea aerului.

2. Al-Juḥfah. Este un loc în apropiere de Rābigh, pe drumul de coastă. Înainte, oamenii intrau în iḥrām de la Rābigh, aflat puțin înaintea acestui mīqāt. Când locul a fost amenajat, au început să intre în iḥrām de acolo. Este mīqātul oamenilor din Maghreb, din ținutul ash-Shām și din Egipt, precum și al celor care vin pe drumul lor, pe uscat, pe mare ori pe calea aerului.

3. Yalamlam, numit astăzi as-Saʿdiyyah. Este mīqātul oamenilor din Yemen și al celor care vin pe drumul lor, pe uscat, pe calea aerului ori pe mare.

4. Qarn al-Manāzil, numit astăzi as-Sayl al-Kabīr. Este mīqātul oamenilor din Najd și al celor care vin pe drumul lor, pe uscat ori pe calea aerului.

5. Dhāt ʿIrq. Este mīqātul oamenilor din Irak și al celor care vin pe drumul lor, pe uscat ori pe calea aerului.

6. Cel a cărui locuință se află dincoace de aceste mīqāturi, mai aproape de Mecca, intră în iḥrām pentru Hajj sau ʿUmrah de la locuința sa. Excepție face cel care locuiește în Mecca: pentru ʿUmrah iese în afara incintei sacre, în al-Ḥill, și intră în iḥrām de acolo, iar pentru Hajj intră în iḥrām din Mecca. La fel, cine a trecut de aceste mīqāturi fără să intenționeze nici Hajj, nici ʿUmrah, dar apoi a hotărât să facă unul dintre ele, intră în iḥrām din locul în care a luat hotărârea. Nu trece de acel loc și nu înaintează către Mecca decât în stare de iḥrām.

Cine dorește Hajj sau ʿUmrah și nu trece pe la vreunul dintre aceste mīqāturi intră în iḥrām când ajunge în dreptul celui mai apropiat, fie că se află pe uscat, pe mare ori în aer.

2. Timpul intrării în iḥrām pentru Hajj

El cuprinde lunile pe care Allah le-a amintit în cuvintele:

﴿ٱلْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَٰتٌ﴾

Hajjul este în luni cunoscute.[1]

Coran 2:197

1 Al-Baqarah: 197.

Acestea sunt Shawwāl, Dhū al-Qaʿdah și zece zile din Dhū al-Ḥijjah. După părerea majorității, dacă cineva intră în iḥrām pentru Hajj înaintea acestor luni, iḥrāmul său nu este valid. Dacă intră în iḥrām la sfârșitul lor și staționează la ʿArafah înainte de ivirea zorilor în noaptea spre ziua de zece Dhū al-Ḥijjah, Hajjul său este valid. Pentru ʿUmrah se poate intra în iḥrām oricând, cu excepția celei din cadrul tamattuʿ, pentru care intrarea în iḥrām trebuie să aibă loc în lunile Hajjului.

3. Lucrurile pe care este bine să le faci înainte de iḥrām

Când dorești să intri în iḥrām, este recomandat să te pregătești prin următoarele lucruri:

1. Îngrijirea corpului

Să îndepărtezi ceea ce este nevoie să îndepărtezi: să-ți tai unghiile, să-ți scurtezi mustața și să înlături părul de la subsuori și din zona pubiană. Dacă nu ai nevoie să îndepărtezi ceva dintre acestea și nu există nimic care să te supere, nu ai obligația să o faci. De asemenea, dacă le-ai îndepărtat de curând, este de ajuns.

2. Îmbăierea

Să-ți speli întregul corp, îndepărtând transpirația și murdăria lipită de el, acoperindu-te în timpul îmbăierii. Dacă nu poți să faci ghusl, nu este obligatoriu. Dacă te-ai îmbăiat de curând, nu ai nevoie de o altă îmbăiere la mīqāt.

3. Îmbrăcămintea

Bărbatul își scoate toate hainele cusute ori țesute după forma corpului sau a unui mădular, precum cămășile, maiourile și șosetele. Îmbracă un izār și un ridāʾ și poartă sandalele pe care le are. Dacă nu găsește sandale, îi este îngăduit să poarte khuff, încălțările din piele. Este recomandat ca izārul și ridāʾul să fie albe și curate, fie noi, fie spălate.

Femeia își scoate de pe față burquʿul sau niqābul, acoperământul făcut special pentru față, și îl înlocuiește cu un khimār cu care își acoperă capul și fața înaintea bărbaților care nu îi sunt maḥram. Nu este nicio problemă dacă acoperământul îi atinge fața. Nu are nevoie să își pună pe cap un turban ori alt

lucru care să-l țină ridicat, pentru a împiedica atingerea feței, așa cum fac unele femei. Aceasta nu face parte din Sunnah.

La intrarea în iḥrām, femeia trebuie să își scoată și mănușile, adică învelitorile purtate pe mâini. În afară de niqāb, burquʿ și mănuși, nu îi este oprit să poarte hainele pe care obișnuiește să le îmbrace, dacă ele nu sunt împodobite. Pentru femeie nu este stabilită o anumită culoare a hainelor de iḥrām. Părerea unor oameni de rând că trebuie să intre în iḥrām numai în verde nu are temei. La fel este părerea celor care cer să se îmbrace în alb; aceasta ar fi o asemănare cu bărbații și nu este îngăduită. Ea intră în iḥrām în hainele purtate de obicei de femei, dintre cele care nu contravin Legii celei curate.

4. Parfumarea

După îmbăiere, își pune din parfumul pe care îl are numai pe corp, fără să parfumeze hainele de iḥrām, iar apoi își face intenția de a intra în iḥrām. Femeia folosește ceea ce nu răspândește un miros puternic, ci înlătură mirosul neplăcut.

4. Înțelesul iḥrāmului

După ce închei pregătirile amintite, intri în iḥrām. Aceasta înseamnă să îți faci intenția de a începe ritualul de pelerinaj pe care dorești să îl împlinești. Când ai intenționat să îl începi, ai intrat în iḥrām, chiar dacă nu ai rostit nimic. Este bine să îți faci intenția după rugăciunea obligatorie. Dacă nu este vremea unei rugăciuni obligatorii, nu este nicio opreliște să împlinești două rakʿah înainte de iḥrām, atât timp cât nu este o vreme în care rugăciunea este oprită, precum după Fajr și după ʿAṣr. Într-o astfel de vreme, intri în iḥrām fără să te rogi. Dacă împlinești Hajj sau ʿUmrah în numele altcuiva, intenționezi intrarea în iḥrām pentru acea persoană. Nu este nicio problemă dacă spui și:

لبيك اللهم عن فلان

Răspund chemării Tale, o, Allah, în numele lui cutare.

5. Felurile de pelerinaj dintre care poți alege

Există trei feluri: tamattuʿ, qirān și ifrād. Cel mai bun este tamattuʿ, apoi qirān, apoi ifrād.

Tamattuʿ înseamnă să intenționezi intrarea în iḥrām pentru ʿUmrah în lunile Hajjului, de la mīqātul pe la care treci. După ce îi împlinești ritualurile, ieși din iḥrām, apoi intri din nou în iḥrām, din Mecca, pentru Hajj, în ziua Tarwiyah. Aduci jertfa tamattuʿ dacă nu ești dintre cei care locuiesc în apropierea Moscheii Sacre.

Qirān înseamnă să intri în iḥrām pentru ʿUmrah și Hajj împreună, de la mīqāt, ori să intri în iḥrām pentru ʿUmrah și apoi să adaugi Hajjul înainte de a-i începe ṭawāful. Rămâi în iḥrām până când arunci la jamrah în ziua sărbătorii și îți razi capul. Trebuie să aduci o jertfă, la fel ca pelerinul care face tamattuʿ, dacă nu locuiești în apropierea Moscheii Sacre.

Ifrād înseamnă să intri în iḥrām numai pentru Hajj, de la mīqātul stabilit, și să rămâi astfel până când arunci la jamrah în ziua sărbătorii și îți razi capul. Nu ai de adus o jertfă de răscumpărare. Detalierea acestor lucruri urmează mai jos.

6. Pomenirea recomandată la intrarea în iḥrām și după aceea

Dacă intri în iḥrām pentru tamattuʿ, este recomandat să spui:

اللهم لبيك عمرة متمتعا بها إلى الحج فيسرها لي
وتقبلها مني

O, Allah, răspund chemării Tale pentru o ʿUmrah de care mă bucur până la Hajj! Înlesnește-mi-o și primește-o de la mine!

Dacă intri în iḥrām pentru qirān, spui:

اللهم لبيك عمرة وحجا

O, Allah, răspund chemării Tale pentru ʿUmrah și Hajj!

Dacă intri în iḥrām pentru ifrād, spui:

اللهم لبيك حجا

O, Allah, răspund chemării Tale pentru Hajj!

Dacă simți că ești bolnav și te temi că nu vei putea împlini Hajjul sau ʿUmrah, îți este îngăduit să pui o condiție la intrarea în iḥrām, spunând:

فإن حبسني حابس فمحلي حيث حبستني

Dacă mă împiedică vreun obstacol, locul ieșirii mele din iḥrām va fi acolo unde m-ai oprit.

Dacă nu reușești să împlinești pelerinajul, ieși din iḥrām fără să datorezi nimic, deoarece I-ai pus Stăpânului tău condiția pe care ai rostit-o, după cum s-a arătat în hadith. După intenția de a intra în iḥrām, rostești talbiyah:

لبيك اللهم لبيك لا شريك لك لبيك إن الحمد لك والنعمة لا شريك لك لبيك

Răspund chemării Tale, o, Allah, răspund chemării Tale! Nu ai niciun asociat; răspund chemării Tale! Cu adevărat, lauda Îți aparține și binefacerea Îți aparține. Nu ai niciun asociat; răspund chemării Tale!

Bărbatul o rostește cu voce ridicată, iar femeia cu voce scăzută.

Înțelesul acestei talbiyah este mărturisirea răspunsului la chemarea lui Allah, vestită prin prietenul Său apropiat Ibrāhīm pentru Hajj. Ea vestește unicitatea lui Allah și dezicerea de asociere și de oamenii ei, în Hajj, în ʿUmrah și în toate faptele pelerinului.

Atenționări

1. Menstruația și sângerarea de după naștere
Dacă femeia are menstruație sau sângerare de după naștere înainte de intrarea în iḥrām, se îmbăiază, se curăță, folosește parfum și intră în iḥrām la fel ca celelalte femei. Dacă menstruația ori sângerarea apar după intrarea în iḥrām, ea rămâne în această stare și face tot ceea ce face pelerinul, în afară de ṭawāful în jurul Casei, pe care îl amână până se curăță și face ghusl.

2. Pelerina care face tamattuʿ și nu s-a curățat înainte de ʿArafah
Dacă a intrat în iḥrām pentru tamattuʿ și sosește ziua de ʿArafah fără să se fi curățat de menstruație, își face intenția pentru Hajj și îl adaugă la ʿUmrah. Astfel devine o pelerină care face qirān. Merge la ʿArafah și împlinește tot ce împlinește pelerinul, în afară de ṭawāf și saʿy, pe care le amână până se curăță.

3. Copilul
Intrarea copilului în iḥrām pentru Hajj sau ʿUmrah este validă. Dacă are discernământ, își face singur intenția; dacă nu a ajuns la discernământ, tutorele său își face intenția pentru el.

4. Cel care călătorește cu avionul
Călătorul cu avionul trebuie să intre în iḥrām în aer, când ajunge în dreptul unuia dintre mīqāturi. Nu îi este îngăduit să amâne până aterizează la aeroportul din Jeddah: Jeddah este mīqāt numai pentru locuitorii săi și pentru cei din alte părți care au început să intenționeze pelerinajul de acolo.

Este bine să facă ghusl, să se curețe și să îmbrace izārul sub haine înainte de a urca în avion. Când ajunge în dreptul mīqātului ori se apropie de el, își scoate hainele, își pune ridāʾul deasupra izārului și își face intenția de a intra în iḥrām.

Dacă nu are cu el haine de iḥrām, își păstrează pantalonii, își scoate haina de deasupra și o înfășoară, pe aceasta ori alta, peste umeri, spate și piept, apoi intenționează iḥrāmul. Când coboară la aeroport, îmbracă hainele de iḥrām de îndată ce le găsește și își

scoate pantalonii. Nu datorează pentru aceasta nicio răscumpărare.

5. Femeia în avion
Femeia nu are haine speciale pentru iḥrām. Intră în această stare în hainele sale, în avion, dar își înlătură burquʿul și îl înlocuiește cu khimārul. Își scoate și învelitorile de pe mâini, după cum s-a arătat, și își acoperă mâinile de privirile bărbaților cu haina ori cu ʿabāyah.

6. Fotografiile de amintire
Pelerinilor nu le este îngăduit, după intrarea în iḥrām, să își facă fotografii pe care să le păstreze ca amintire. Fapta aceasta este interzisă din două motive:

Primul: realizarea imaginilor este un păcat și unul dintre păcatele mari. Nu li se cuvine să înceapă prin el ritualul lor. Nu le este îngăduit să facă asemenea imagini nici în timpul Hajjului, nici în afara lui, deoarece realizarea lor este interzisă în mod absolut.

Al doilea: aceasta intră în arătarea fățarnică a faptelor, deoarece omul dorește ca oamenii să-i vadă fotografia în timp ce se află în iḥrām. Fățărnicia strică fapta. Ferește-te, așadar, musulmanule, de ceea ce îți strică fapta!

7. Pelerinajul împlinit în numele altuia
Cel care împlinește Hajj sau ʿUmrah în numele altcuiva trebuie să fi împlinit mai întâi pentru sine pelerinajul respectiv. Dacă nu a făcut mai întâi propriul Hajj ori propria ʿUmrah, acel Hajj sau acea ʿUmrah se socotește pentru el, chiar dacă le-a intenționat pentru altcineva.

8. Descoperirea umărului drept
Unii pelerini își descoperă umărul drept îndată ce intră în iḥrām. Aceasta este o greșeală: umărul se descoperă numai la primul ṭawāf al ʿUmrah ori la ṭawāful de sosire.

7. Lucrurile interzise după intenția de a intra în iḥrām

1. Parfumul
După intenția de a intra în iḥrām, bărbatului și femeii le este interzis să se parfumeze cu orice fel de parfum, fie pe corp, fie pe haine. Le este interzis să miroasă intenționat parfumul și să întrebuințeze lucruri parfumate, precum mâncărurile, băuturile, uleiurile și săpunul parfumat al cărui miros rămâne pe corpul ori hainele celui aflat în iḥrām. În schimb, nu este nicio oprelişte în folosirea unui produs parfumat care nu lasă miros după întrebuințare.

2. Îndepărtarea părului și tăierea unghiilor
Bărbatului și femeii le este interzis să îndepărteze, prin orice mijloc, părul de pe cap sau de pe oricare parte a corpului, precum și să își taie unghiile.

3. Vânatul
Bărbatului și femeii aflați în iḥrām le este interzis să ucidă vânatul de uscat, să ajute prin orice mijloc la uciderea lui ori să arate unde se află, printr-un semn sau în alt fel, fie că se găsește în teritoriul sacru, fie în afara lui.

4. Relațiile conjugale și ceea ce duce la ele
Bărbatului și femeii le sunt interzise raportul sexual și ceea ce duce la el, precum cererea în căsătorie, încheierea căsătoriei și vorbirea despre raportul sexual.

5. Acoperirea capului bărbatului
Numai bărbatului îi este interzis să își acopere capul cu ceva care îl atinge, precum turbanul, tichia, ghutrah și altele asemenea. Nu este însă nicio oprelişte să se adăpostească la umbra unei umbrele sau a altor lucruri asemănătoare, precum plafonul mașinii, cortul și copacul.

6. Îmbrăcămintea bărbatului
Numai bărbatului îi este interzis să poarte haine croite pe forma corpului, precum cămășile, maiourile, șosetele și altele. Nu este nicio oprelişte să își pună o centură pentru bani, numită kamar.

De asemenea, poate purta ochelari, ceas și inel, iar dacă nu găsește sandale, poate purta khuff.

7. Acoperirea feței și mâinilor femeii
Femeii îi este interzis să poarte burquʿ, niqāb ori altceva cusut pe forma feței, precum și mănuși: ceea ce se coase sau se țese din lână, bumbac ori alte materiale pe măsura mâinilor. În fața bărbaților care nu îi sunt maḥram, își acoperă fața cu khimārul și mâinile cu haina.

Atenționare asupra greșelilor săvârșite la moscheile at-Tanʿīm și al-Jiʿrānah

1. Moscheea at-Tanʿīm
Mulți pelerini au început să meargă în mod special la Moscheea at-Tanʿīm, crezând că este rânduit să se roage acolo înainte de a merge la Moscheea cea Sacră. Unii pelerini lasă deoparte intrarea în iḥrām la mīqātul pe lângă care trec în drum, ca să intre în iḥrām de la Moscheea at-Tanʿīm. Alții, aflați deja în Mecca, merg adesea acolo pentru a intra în iḥrām pentru ʿUmrah, socotind că această moschee are o însușire și o virtute aparte pentru care trebuie căutată.
De aceea, trebuie atrasă atenția că această moschee nu are o virtute sau o însușire care să o deosebească de celelalte moschei. A merge în mod special la ea, crezând că are o asemenea virtute, este o inovație, potrivit cuvintelor Profetului, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa:

من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد

„Cine săvârșește o faptă care nu se întemeiază pe rânduiala noastră, fapta lui este respinsă."

A căuta această moschee, a merge la ea și a reveni mereu acolo nu a făcut parte din practica Trimisului, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, nici din practica Companionilor săi. Mai mult, moscheea nici nu exista în vremea sa — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa —, ci a fost construită ulterior și a

primit numele de Moscheea ʿĀʾishei. Acest nume are drept singur temei faptul că ʿĀʾishah a intrat în iḥrām de la at-Tanʿīm pe când se afla în Mecca și dorea să împlinească ʿUmrah. După ce a stăruit pe lângă Trimis, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, el a îndrumat-o să intre în iḥrām pentru ʿUmrah de la at-Tanʿīm, fiindcă era cel mai apropiat loc din afara teritoriului sacru, nu datorită unei însușiri aparte a acestui loc.

Iată ce s-a întâmplat în acel loc în vremea Profetului, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa: ʿĀʾishah a stăruit să îi îngăduie să împlinească o ʿUmrah după Hajj, deoarece nu săvârșise o ʿUmrah de sine stătătoare, ci o ʿUmrah unită cu Hajjul, din pricina menstruației pe care o avusese. I-a cerut așadar să îi îngăduie o ʿUmrah separată. El i-a poruncit să meargă la at-Tanʿīm și să intre de acolo în iḥrām pentru ʿUmrah, fiindcă era cel mai apropiat loc din afara teritoriului sacru. Intrarea în iḥrām de acolo era mai ușoară pentru ea și pentru cei aflați într-o situație asemănătoare. Locul nu are însă o virtute care să îl așeze deasupra celorlalte părți ale zonei din afara teritoriului sacru.

Credința unora dintre oamenii de rând că at-Tanʿīm este mai bun decât celelalte locuri din afara teritoriului sacru este, fără îndoială, o greșeală. Celui aflat în Mecca îi este îngăduit să intre în iḥrām pentru ʿUmrah din oricare parte a zonei aflate dincolo de hotarele teritoriului sacru.

A merge în mod special la Moscheea at-Tanʿīm din credința că este mai bună decât celelalte este, prin urmare, o inovație. Iar cel care nu intră în iḥrām la mīqāt, ci intră de la at-Tanʿīm, a săvârșit un lucru interzis și a lăsat deoparte o îndatorire a Hajjului ori a ʿUmrah. El datorează o fidyah: să sacrifice o oaie ori o capră în Mecca și să o împartă sărmanilor de acolo. Părăsind intrarea în iḥrām de la mīqāt, a păcătuit; de aceea, pe lângă sacrificiul amintit, este dator să se căiască.

Cel care, la sosirea în Mecca, lasă deoparte mersul la Moscheea cea Sacră și se duce la Moscheea at-Tanʿīm pentru a se ruga acolo mai întâi săvârșește o inovație pentru care se încarcă de un păcat foarte grav. Rânduiala pentru cel aflat în iḥrām, atunci când sosește în Mecca, este să meargă la Moscheea cea Sacră, să

înconjoare Casa și să facă saʿy între aș-Șafā și al-Marwah, dacă împlinește ʿUmrah; dacă împlinește qirān sau ifrād, face ṭawāful de sosire. El nu se duce la at-Tanʿīm și nici la alte moschei.

A ieși din Mecca spre at-Tanʿīm pentru a intra în mod repetat în iḥrām pentru ʿUmrah, înaintea Hajjului, după el ori în altă perioadă, este contrar alegerii mai potrivite și mai bune. A rămâne în teritoriul sacru, a se ruga acolo și a face ṭawāf voluntar în jurul Casei este mai bine decât a ieși din Mecca pentru a repeta ʿUmrah de la at-Tanʿīm sau din alt loc. Allah știe cel mai bine.

2. Moscheea al-Jiʿrānah

Numele al-Jiʿrānah se pronunță cu i la litera jīm, fără vocală la ʿayn și cu rāʾ simplu. Se întâlnește și pronunțarea al-Jiʿirrānah, cu i la ʿayn și cu rāʾ dublu. Ambele forme există în limbă, însă pronunțarea fără dublarea lui rāʾ este mai corectă.

Este un loc din apropierea Meccăi, între ea și aṭ-Ṭāʾif, mai aproape de Mecca. Nici locul, nici moscheea construită acolo nu au o însușire sau o virtute care să le așeze deasupra celorlalte locuri din afara teritoriului sacru, așa cum cred unii oameni. Profetul, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a intrat de acolo în iḥrām fiindcă, întorcându-se de la Ḥunayn, al-Jiʿrānah se afla în drumul său spre Mecca. A intrat în iḥrām de acolo pentru că se găsea pe traseul său, la hotarul teritoriului sacru, atunci când a dorit să împlinească ʿUmrah.

Nici el, nici Companionii săi nu ieșeau din Mecca pentru a intra în iḥrām în mod special de la al-Jiʿrānah ori pentru a se ruga acolo. Prin urmare, ieșirea unora din Mecca spre al-Jiʿrānah numai pentru a intra în iḥrām pentru ʿUmrah de acolo sau pentru a se ruga în acel loc nu a fost săvârșită de Trimisul lui Allah, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, și nici de vreunul dintre Companionii săi. Niciun învățat recunoscut nu a socotit-o recomandată. O fac doar oameni de rând care pretind că este Sunnah, deși nu este. Profetul, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a intrat în iḥrām de acolo în timp ce venea spre Mecca: locul era în drumul său, înainte de a pătrunde în teritoriul sacru, și nu și-a propus să meargă în mod special la el.

Ce face pelerinul când ajunge în Mecca

ما يفعله الحاج عند وصوله إلى مكة

1. Cel care împlinește tamattuʿ

Dacă ajungi în Mecca și împlinești tamattuʿ, săvârșești riturile ʿUmrah: înconjori Casa de șapte ori în ṭawāful pentru ʿUmrah, începând și încheind fiecare înconjur la Piatra Neagră. După al șaptelea înconjur, ieși din zona ṭawāfului și te rogi două rakʿah. Cel mai bine este să le faci lângă Maqām Ibrāhīm, dacă se poate; altfel, în orice loc din moschee. Este recomandat să bei apă Zamzam. Apoi mergi la aṣ-Ṣafā și parcurgi de șapte ori distanța dintre ea și al-Marwah, împlinind saʿy pentru ʿUmrah. Prima parcurgere începe la aṣ-Ṣafā și se încheie la al-Marwah, iar a doua începe la al-Marwah și se încheie la aṣ-Ṣafā. Continui astfel până la șapte parcurgeri. Drumul de la aṣ-Ṣafā la al-Marwah se socotește o parcurgere, iar întoarcerea de la al-Marwah la aṣ-Ṣafā se socotește o altă parcurgere.

După aceea, bărbatul își scurtează părul de pe întregul cap. Femeia taie din vârfurile părului care îi atârnă lungimea unei falange, fie că părul este desfăcut, fie că este împletit. Astfel se încheie ʿUmrah: ieși din iḥrām și îți devin îngăduite lucrurile care îți fuseseră interzise din pricina lui.

Stâlpii și îndatoririle ʿUmrah

ʿUmrah are trei stâlpi: intrarea în iḥrām, ṭawāful și saʿy. Are două îndatoriri: intrarea în iḥrām de la mīqātul corespunzător, așa cum s-a explicat, și raderea ori scurtarea părului.

2. Cel care împlinește qirān sau ifrād

Dacă ajungi în Mecca împlinind qirān ori ifrād, îți este recomandat să faci ṭawāful de sosire, în șapte înconjururi, după care te rogi cele două rakʿah ale ṭawāfului. Dacă dorești să faci mai devreme saʿy pentru qirān, atunci când împlinești qirān, sau saʿy pentru Hajj, atunci când împlinești ifrād, îți este îngăduit să îl faci după ṭawāful de sosire. Poți și să îl amâni până după ṭawāful al-ifāḍah. După ṭawāful de sosire rămâi în iḥrāmul în care ai intrat de la mīqāt, până la împlinirea riturilor din ziua Sărbătorii, potrivit explicațiilor care urmează.

Atenționări

Întâi: condițiile de validitate ale ṭawāfului

Pentru ca ṭawāful să fie valid, sunt necesare: intenția, al cărei loc este inima — rostirea ei nu este îngăduită, fiind o inovație —, puritatea rituală, acoperirea părților corpului ce trebuie acoperite și împlinirea a șapte înconjururi, fiecare începând și încheindu-se la Piatra Neagră. Casa trebuie să se afle în stânga ta, iar traseul să treacă pe dinafara Ḥijrului lui Ismāʿīl. Dacă treci prin interiorul lui, înconjurul nu este întreg, deoarece cea mai mare parte a acestui spațiu face parte din Kaʿbah. Ṭawāful trebuie să se desfășoare în incinta moscheii, la nivelul solului. Când este aglomerație la acel nivel, este îngăduit să îl faci pe acoperișul moscheii. Înconjururile trebuie să se urmeze fără întrerupere; nu strică însă o scurtă întrerupere sau întreruperea pentru rugăciune.

Al doilea: iḍṭibāʿ și ramal

La ṭawāful pentru ʿUmrah și la ṭawāful de sosire este recomandat ca bărbatul să își descopere umărul drept, ceea ce se numește iḍṭibāʿ. De asemenea, dacă poate, face primele trei înconjururi în pas de ramal: merge mai repede, cu pași apropiați.

Al treilea: pomenirile, invocațiile și atingerea colțurilor

Nici pentru ṭawāf, nici pentru saʿy nu este stabilită o invocație anume. În timpul lor, omul se roagă cu ce îi este la îndemână, Îl preamărește pe Allah, rostește tahlīl și takbīr ori citește ceva din

Coran. Nu se înghesuie pentru a ajunge la Piatra Neagră. Dacă poate, o atinge cu mâna și o sărută; dacă nu, face un semn spre ea când ajunge în dreptul ei, iar aceasta este de ajuns. Dacă poate, atinge Colțul Yemenit, fără să îl sărute. Dacă nu îl poate atinge, merge mai departe, fără a face semn spre el.

Al patrulea: condițiile de validitate ale saʿy
Pentru ca saʿy să fie valid, sunt necesare intenția, săvârșirea lui după un ṭawāf conform rânduielii și împlinirea a șapte parcurgeri, fiecare acoperind întreaga distanță dintre aṣ-Ṣafā și al-Marwah. Este mai bine să urce pe aṣ-Ṣafā și pe al-Marwah la fiecare parcurgere.

Al cincilea: întreruperea pentru rugăciune
Dacă se anunță începutul rugăciunii în congregație în timp ce omul face ṭawāf sau saʿy, întrerupe parcurgerea și se roagă împreună cu ceilalți. După încheierea rugăciunii, reia de la început parcurgerea întreruptă, deoarece aceasta este mai prudent, socotind în continuare parcurgerile încheiate înaintea ei.

3. Ziua at-Tarwiyah

At-Tarwiyah este ziua a opta din Dhū al-Ḥijjah. În acea zi, celui care împlinește tamattuʿ și a ieșit din iḥrām după ʿUmrah îi este recomandat să intre în iḥrām pentru Hajj în cursul dimineții. La fel procedează locuitorul Meccăi care dorește să împlinească Hajj. Înainte de iḥrām, se pregătește prin curățire, spălare și parfumare, așa cum a făcut la mīqāt. Apoi intră în iḥrām pentru Hajj din locul unde este găzduit. În schimb, cei care împlinesc qirān sau ifrād se află încă în iḥrāmul început la mīqāt.

Toți pleacă spre Minā înainte de rugăciunea de Ẓuhr.

Nu merg la Moscheea cea Sacră pentru a înconjura Casa, ci merg la Minā direct din locurile unde sunt găzduiți.

La Minā împlinesc rugăciunile de Ẓuhr, ʿAṣr, Maghrib și ʿIshāʾ, fiecare la timpul ei, fără a le reuni. Rugăciunile de patru rakʿah sunt scurtate la două.

Petrec la Minā noaptea dinaintea zilei a noua și fac acolo rugăciunea de Fajr. Petrecerea acelei nopți la Minā este Sunnah; celui care o lasă deoparte nu îi revine nimic. Cel care era găzduit

la Minā înainte de at-Tarwiyah intră acolo în iḥrām în dimineața acelei zile, asemenea celorlalți, și rămâne în locul său de la Minā.

4. Staționarea la ʿArafah și faptele săvârșite acolo

După răsăritul soarelui în ziua a noua, pelerinii pleacă din Minā spre ʿArafah, cu liniște și demnitate, rostind talbiyah. La sosire, se asigură că se află în hotarele ei și se așază în orice loc care le este la îndemână din interiorul lor. Nu sunt datori să meargă la munte, să îl privească sau să urce pe el. După ce soarele trece de zenit, începe timpul staționării. Împlinesc Ẓuhr și ʿAṣr reunite la timpul primei, scurtând fiecare rugăciune la două rakʿah, cu un singur adhān și două iqāmah. Apoi se consacră invocațiilor și rugilor smerite către Allah. Când se roagă, se îndreaptă spre Kaʿbah, nu spre munte.

După apusul soarelui pleacă spre Muzdalifah. Cel care a ieșit din ʿArafah înainte de apus este dator să se întoarcă și să rămână până la apus. Dacă nu se întoarce, păcătuiește și datorează o fidyah. Când pleacă din ʿArafah după apus, pelerinii trebuie să păstreze liniștea și demnitatea, îndeletnicindu-se pe drum cu talbiyah și cererea iertării.

Atenționare privind timpul staționării

Pelerinului care ajunge la ʿArafah abia după apus îi este de ajuns o prezență oricât de scurtă acolo, chiar și simpla trecere prin ea. Timpul staționării începe după trecerea soarelui de zenit în ziua de ʿArafah și se încheie la ivirea zorilor din noaptea dinaintea Sărbătorii. Staționarea este de două feluri: cea care constituie un stâlp al Hajjului — orice prezență, oricât de scurtă, noaptea sau ziua — și cea care constituie una dintre îndatoririle Hajjului, adică rămânerea până la apus pentru cel care a staționat ziua.

5. Petrecerea nopții la Muzdalifah

La sosirea în Muzdalifah, pelerinii împlinesc Maghrib și ʿIshāʾ reunite, cu un singur adhān și două iqāmah, scurtând ʿIshāʾ la două rakʿah. Apoi se așază și petrec noaptea acolo. După trecerea jumătății nopții, celor slabi — femeile, copiii și vârstnicii — și celor puternici de care au nevoie pentru a fi ajutați le este îngăduit să plece din Muzdalifah spre Minā.

Pentru cei puternici care nu sunt însoțiți de persoane slabe, este mai prudent să rămână până la Fajr. Fac acolo rugăciunea de Fajr la începutul timpului ei, apoi se îndeletnicesc cu invocații și rugi smerite către Allah, până aproape de răsărit. Pelerinii pleacă spre Minā înainte de răsăritul soarelui.

Nu este îngăduit să se plece din Muzdalifah înainte de jumătatea nopții. Cel care pleacă mai devreme păcătuiește și, dacă nu se întoarce, datorează o fidyah. Petrecerea nopții acolo este una dintre îndatoririle Hajjului, iar limita ei minimă este rămânerea până la jumătatea nopții. Celui care ajunge în Muzdalifah după jumătatea nopții îi este de ajuns să rămână până face rugăciunea de Fajr.

6. Faptele Hajjului săvârșite în ziua Sărbătorii

Când pelerinii pleacă din Muzdalifah spre Minā, iau șapte pietricele pentru aruncarea la jamrah, din Muzdalifah sau de pe drum. Fiecare pietricică este puțin mai mare decât un bob de năut. La sosirea în Minā, le este recomandat să înceapă cu aruncarea la Jamrah cea Mare. Aruncă succesiv cele șapte pietricele, ridicând mâna la fiecare și spunând:

اللهُ أكبر

„Allah este Cel mai Mare!"

Fiecare pietricică trebuie să cadă în bazinul jamrahului, fie că rămâne acolo, fie că se rostogolește și iese ulterior. Timpul aruncării la Jamrat al-ʿAqabah începe la jumătatea nopții dinaintea zilei a zecea și continuă până la apusul soarelui în ziua a zecea. Cel care nu a reușit să arunce înainte de apus poate arunca după apus, în noaptea dinaintea zilei a unsprezecea. Pentru cei puternici este mai bine să arunce după răsăritul soarelui în acea zi.

După aruncarea la Jamrat al-ʿAqabah își sacrifică hady cel care îl datorează, adică pelerinul care împlinește tamattuʿ sau qirān. Tot atunci se poate sacrifica și hady oferit de bunăvoie. Timpul sacrificiului începe după răsăritul soarelui în ziua Sărbătorii și

continuă până la apusul zilei a treisprezecea: ziua Sărbătorii și încă trei zile după ea. Este recomandat să mănânce din hady-ul său, să ofere din el în dar și să dea milostenie.

După sacrificarea hady-ului, bărbatul își rade capul sau scurtează părul de pe întregul cap. Femeia trebuie numai să își scurteze părul: ia din fiecare împletitură lungimea unei falange. Dacă nu are împletituri, își strânge părul și taie din vârfuri lungimea unei falange.

Dacă în acea zi pelerinul a aruncat la Jamrat al-ʿAqabah și și-a ras capul sau și-a scurtat părul, iese parțial din iḥrām. Îi devin îngăduite hainele obișnuite, parfumul și toate celelalte lucruri care îi erau interzise din pricina iḥrāmului, în afară de relațiile cu soția sa: acestea nu îi sunt îngăduite până nu face ṭawāful al-ifāḍah.

După aruncare, sacrificarea hady-ului și raderea sau scurtarea părului, dacă îi este la îndemână, merge în Mecca în ziua Sărbătorii și face ṭawāful al-ifāḍah. După el face saʿy, dacă împlinește tamattuʿ ori dacă împlinește qirān sau ifrād și nu a făcut saʿy după ṭawāful de sosire. Este mai bine să împlinească ṭawāful al-ifāḍah și saʿy în această zi, însă le poate și amâna. Timpul lor începe la jumătatea nopții dinaintea zilei a zecea și nu are o limită finală; este totuși mai bine să nu le amâne dincolo de zilele at-Tashrīq.

Atenționări

1. Ordinea faptelor din ziua Sărbătorii
Cea mai bună ordine a acestor patru fapte din ziua Sărbătorii este: aruncarea pietricelelor, apoi sacrificiul, apoi raderea sau scurtarea părului, apoi ṭawāful al-ifāḍah, urmat de saʿy. Nu este însă nicio opreliște dacă le schimbă ordinea, de pildă făcând ṭawāful înainte de aruncare ori tunzându-se înaintea ei.

2. Ieșirea din iḥrām
Trei fapte, atunci când sunt împlinite toate, îi fac îngăduit tot ceea ce îi era interzis din pricina iḥrāmului, inclusiv relațiile cu soția: aruncarea pietricelelor, raderea capului și ṭawāful al-ifāḍah, urmat

de saʿy dacă îl datorează. Dacă a săvârșit două dintre ele, îi devine îngăduit tot ceea ce îi fusese interzis din pricina iḥrāmului, în afară de relațiile cu soția.

3. Condițiile pentru hady și folosirea cărnii lui
Pentru hady este suficient numai un animal care îndeplinește și condițiile pentru uḍḥiyah. El trebuie să fi ajuns la vârsta stabilită de Lege: șase luni pentru oaie, un an pentru capră, doi ani pentru bovine și cinci ani pentru cămile. O oaie sau o capră este suficientă pentru o singură persoană, iar o bovină sau o cămilă pentru șapte persoane. Animalul trebuie să fie lipsit de defecte precum boala, bătrânețea neputincioasă, slăbirea excesivă, lipsa vederii la un ochi, orbirea, șchiopătarea ori pierderea unei părți mari din ureche sau din corn.

Pelerinului nu îi este îngăduit să își sacrifice hady-ul și să îl arunce. Trebuie ca acesta să fie folosit: să mănânce din el și să împartă celor îndreptățiți, să îl sacrifice și să li-l predea ori să împuternicească pe cineva care să facă aceasta. Dacă îl sacrifică într-un loc unde nu se află nimeni și îl abandonează, sacrificiul nu îi este suficient. Locul sacrificării trebuie să se afle în hotarele teritoriului sacru.

4. Cel care nu își poate procura hady
Cel care nu își poate procura hady postește zece zile: trei în timpul Hajjului, de preferat înainte de ziua de ʿArafah. Îi este îngăduit să le postească și în zilele at-Tashrīq, adică a unsprezecea, a douăsprezecea și a treisprezecea. Celelalte șapte zile le postește după ce se întoarce la familia sa.

8. Zilele at-Tashrīq și faptele Hajjului împlinite în ele

Zilele at-Tashrīq sunt a unsprezecea, a douăsprezecea și a treisprezecea din Dhū al-Ḥijjah. În aceste zile pelerinul este dator să facă două lucruri:

1. Petrecerea nopții la Minā. Cel care nu se grăbește să plece petrece acolo nopțile acestor zile, iar cel care pleacă mai devreme petrece două nopți. Rămâne acolo cea mai mare parte a nopții, dacă poate, deoarece aceasta este una dintre îndatoririle Hajjului.

Dacă nu petrece noaptea acolo fără o scuză întemeiată, păcătuiește și datorează o fidyah.

2. Aruncarea la cele trei jamrah. În fiecare dintre acele zile, aruncarea se face după trecerea soarelui de zenit. Este recomandat să împlinească fiecare rugăciune la timpul ei, scurtând rugăciunile de patru rakʿah la două, fără a le reuni. Este de asemenea recomandat să rămână la Minā în timpul zilelor at-Tashrīq, așa cum a făcut Profetul, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa.

9. Felul aruncării pietricelelor

În ziua a unsprezecea, după ce soarele trece de zenit, pelerinul ia douăzeci și una de pietricele din locul unde este găzduit ori de pe drum, fiecare fiind puțin mai mare decât un bob de năut. Merge mai întâi la Jamrah cea Mică, cea dinspre Minā, și aruncă succesiv șapte pietricele, ridicând mâna și rostind takbīr la fiecare. Se asigură că pietricelele cad în bazinul jamrahului. Apoi înaintează puțin spre Jamrah cea Mijlocie, se oprește și face invocații cu mâinile ridicate, îndreptându-se spre qiblah. Merge apoi la Jamrah cea Mijlocie, aruncă și acolo șapte pietricele în același fel și se roagă după aceea. În cele din urmă merge la Jamrah cea Mare și aruncă tot șapte pietricele, însă după ea nu se oprește pentru invocații, ci pleacă îndată.

În ziua a douăsprezecea procedează la fel, după trecerea soarelui de zenit. Dacă după aruncarea din acea zi dorește să plece mai devreme, îi este îngăduit să părăsească Minā înainte de apus. Dacă însă soarele apune înainte ca el să plece, este dator să mai petreacă acolo noaptea dinaintea zilei a treisprezecea și să arunce la cele trei jamrah după trecerea soarelui de zenit în ziua a treisprezecea. Aceasta se numește plecarea amânată și este mai bună decât plecarea mai devreme.

Celui care nu poate arunca — precum bolnavul, femeia însărcinată, copilul sau vârstnicul — îi este îngăduit să împuternicească pe altcineva să arunce în locul său. La fiecare jamrah, împuternicitul aruncă întâi pentru sine, apoi pentru cel pe care îl reprezintă, rămânând în același loc, pentru a-i înlătura

greutatea. Nu este dator să încheie mai întâi aruncarea pentru sine la toate trei și apoi să se întoarcă pentru cel reprezentat, din pricina aglomerației mari.

Stâlpii și îndatoririle Hajjului

Hajjul are patru stâlpi: intrarea în iḥrām, staționarea la ʿArafah, ṭawāful și saʿy. Cele șapte îndatoriri ale sale sunt: intrarea în iḥrām de la mīqātul corespunzător; rămânerea la ʿArafah până la apus pentru cel care a staționat ziua; petrecerea nopții la Muzdalifah; petrecerea nopților zilelor at-Tashrīq la Minā; aruncarea la jamrah; raderea ori scurtarea părului; și ṭawāful de rămas-bun.

Dacă omul lasă deoparte un stâlp, atunci, dacă este vorba despre intrarea în iḥrām, Hajjul său nu este valid. Dacă este vorba despre staționarea la ʿArafah, a pierdut Hajjul și iese din iḥrām prin împlinirea unei ʿUmrah. Dacă este vorba despre unul dintre ceilalți stâlpi, Hajjul său nu este întreg până nu îl împlinește. Cel care lasă deoparte o îndatorire este dator să sacrifice în locul ei o fidyah în Mecca și să o împartă sărmanilor teritoriului sacru, fără să mănânce nimic din ea.

10. Ṭawāful de rămas-bun

După ce pelerinul și-a încheiat riturile și vrea să plece spre țara sa, nu îi este îngăduit să călătorească înainte de a înconjura Casa de șapte ori, făcând ṭawāful de rămas-bun, fără saʿy. Dacă a amânat ṭawāful al-ifāḍah și îl împlinește la plecare, acesta îi este suficient și în locul ṭawāfului de rămas-bun, chiar dacă după el mai face saʿy.

Femeia aflată la menstruație sau în perioada sângerării de după naștere este scutită de ṭawāful de rămas-bun și poate pleca fără el. În schimb, ṭawāful al-ifāḍah nu este valid pentru niciuna dintre ele până nu se curăță și nu fac ghusl. Rămân așadar în Mecca pentru a-l împlini în stare de puritate rituală, potrivit cuvintelor Profetului, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa:

أحابستنا هي؟

„Ne va ține ea pe loc?"

Și potrivit cuvintelor sale către ʿĀʾishah, când aceasta a avut menstruație:

افعلي ما يفعل الحاج غير أن لا تطوفي بالبيت حتى تطهري

„Fă ceea ce face pelerinul, însă nu înconjura Casa până nu te curățești."

Prin urmare, femeia aflată la menstruație nu pleacă până nu se curăță și nu împlinește ṭawāful al-ifāḍah, afară de cazul în care se înțelege cu tutorele ei să o aducă pentru ṭawāf după ce se curăță. Soțul ei trebuie însă să se ferească de relațiile cu ea după curățire, până când împlinește ṭawāful.

Atenționări asupra greșelilor săvârșite de unii pelerini

تنبيهات على أخطاء يرتكبها بعض الحجاج في أعمال الحج

Unele dintre aceste greșeli țin de credință, iar altele de rânduielile practice ale Hajjului.

Greșeli legate de credință

Unii pelerini merg la morminte, fie în Mecca, fie în Medina, pentru a-i lua pe cei morți drept mijlocitori, pentru a căuta binecuvântare prin mormintele lor sau pentru a-I cere lui Allah în virtutea rangului lor. Acestea și alte fapte asemănătoare sunt acte de shirk sau inovații care se împotrivesc Sunnei Trimisului lui Allah, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, privitoare la vizitarea mormintelor. Sunnah Trimisului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa — este ca mormintele să fie vizitate pentru învățătură, pentru amintirea Vieții de Apoi și pentru a cere iertare și îndurare pentru musulmanii morți, fără a întreprinde o călătorie specială în acest scop. Vizita este pentru bărbați, nu pentru femei, așa cum a spus el, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa:

كنت نهيتكم عن زيارة القبور، ألا فزوروها فإنها تذكر بالآخرة

„Vă oprisem de la vizitarea mormintelor. Acum vizitați-le, căci ele vă amintesc de Viața de Apoi."

Aceste cuvinte li se adresează numai bărbaților, deoarece Trimisul, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, le-a blestemat pe femeile care vizitează mormintele. Când vizita mormintele, el — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa — cerea iertare și îndurare pentru cei îngropați acolo. Aceasta era călăuzirea sa — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa — în privința vizitei: cel viu să ia aminte și să se povățuiască, iar pentru cel mort vizitat să fie cerute iertarea și îndurarea.

În schimb, vizitarea mormintelor pentru a-i invoca pe cei îngropați în ele, pentru a face invocații lângă ele, pentru a căuta binecuvântare sau mijlocire prin cei îngropați ori pentru a le cere intervenția se împotrivește călăuzirii Profetului, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa. Aceasta este fie shirk față de Allah, fie un mijloc care duce la shirk și se împotrivește faptelor și scopurilor Hajjului. Dacă omul cere ajutor celui mort, acesta este shirk major. Dacă îl ia drept mijlocitor prin rangul său, aceasta este o inovație și un mijloc care duce la shirk.

Unii pelerini își obosesc trupul și își risipesc timpul și banii mergând la pretinse locuri de vizită din Mecca și Medina. În Mecca merg la peștera Ḥirā', la peștera Thawr, la pretinsa casă a nașterii Profetului și la alte locuri a căror vizitare nu este rânduită. În Medina merg la Cele Șapte Moschei, la Moscheea celor Două Qiblah și la anumite locuri pentru a se ruga, a face invocații și a căuta binecuvântare acolo. Vizitarea acestor locuri din Mecca sau Medina și practicarea adorării în ele fac parte din inovațiile introduse în religia Islamului. Nu există pe pământ moschei spre care să se meargă în mod special pentru rugăciune, în afara celor trei:

المسجد الحرام، ومسجد الرسول صلى الله عليه وسلم،

والمسجد الأقصى

Moscheea cea Sacră, Moscheea Trimisului, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, și Moscheea al-Aqṣā.

La acestea se adaugă Moscheea Qubāʾ pentru cel aflat în Medina. În religia Islamului nu există peșteri sau locuri a căror vizitare să fie rânduită în Mecca, în Medina ori în altă parte, deoarece nu există nicio dovadă pentru aceasta.

Pelerinul a venit să caute răsplata lui Allah, așadar să se mărginească la ceea ce au rânduit Allah și Trimisul Său. Dacă și-ar păstra timpul pentru rugăciune în Moscheea cea Sacră și în Moscheea Trimisului, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, și banii pentru a cheltui pe calea lui Allah și pentru milostenie către cei nevoiași, ar dobândi răsplată. Dacă însă își risipește aceste posibilități în inovații și superstiții, dobândește păcat și pedeapsă.

Pelerinul este dator să ia aminte la aceasta și să nu fie înșelat de cei neștiutori, de adepții inovațiilor sau de cărțile despre rituri care răspândesc și promovează aceste practici. În lumina Cărții și a Sunnei, să își păstreze credința și Hajjul nevătămate și să îi întrebe, în privința celor neclare, pe învățații a căror credință este demnă de încredere.

Greșeli legate de rânduielile practice

Întâi: intrarea în iḥrām

1. Unii pelerini care vin cu avionul amână intrarea în iḥrām până aterizează pe aeroportul din Jeddah. Intră astfel în iḥrām de acolo sau dintr-un loc și mai apropiat de Mecca, după ce au depășit mīqātul aflat pe traseul lor. Profetul, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a spus despre mīqāturi:

هن لهن ولمن أتى عليهن من غير أهلهن

„Ele sunt pentru locuitorii acelor ținuturi și pentru cei din alte ținuturi care trec pe acolo.”

Cel care trece pe la mīqātul aflat pe traseul său ori ajunge în dreptul lui, pe calea aerului sau pe uscat, dorind Hajj sau ʿUmrah, este dator să intre în iḥrām de acolo ori din dreptul lui. Dacă îl depășește și intră în iḥrām dintr-un loc mai apropiat de Mecca,

păcătuiește și lasă deoparte o îndatorire a ritului, pe care trebuie să o compenseze printr-un sacrificiu. Jeddah nu este mīqāt pentru alții decât locuitorii săi și cei care hotărăsc să înceapă ritul de acolo.

2. Când intră în iḥrām, unii pelerini își fac o fotografie de amintire, o păstrează și le-o arată prietenilor și cunoscuților. Aceasta este o greșeală din două privințe. Întâi, fotografierea în sine este interzisă și constituie o neascultare, potrivit hadithurilor care o interzic și amenință cu pedeapsa pentru ea. Pelerinul este angajat într-un act de adorare și nu se cuvine să îl înceapă printr-o neascultare.

Al doilea, aceasta intră în ostentație: dacă pelerinului îi place ca oamenii să îl vadă pe el și fotografia sa în iḥrām, aceasta este ostentație. Ostentația anulează fapta cu care se amestecă, este shirk minor și face parte dintre însușirile fățarnicilor.

3. Unii pelerini cred că, atunci când vor să intre în iḥrām, trebuie să aibă asupra lor toate lucrurile de care vor avea nevoie — încălțăminte, bani și celelalte obiecte — și că nu le este îngăduit să folosească ceva ce nu aveau atunci. Aceasta este o greșeală și o necunoaștere. Nu sunt datori la așa ceva și nu le este interzis să folosească lucruri pe care nu le aveau la intrarea în iḥrām. Pot să cumpere ce au nevoie, să folosească obiectele necesare, să schimbe veșmintele de iḥrām cu altele de același fel și să înlocuiască încălțămintea cu alta. Se feresc numai de interdicțiile cunoscute ale iḥrāmului.

4. Unii bărbați, când intră în iḥrām, își descoperă umerii în felul numit iḍṭibāʿ. Aceasta nu este rânduită decât în timpul ṭawāfului de sosire sau al ṭawāfului pentru ʿUmrah. În toate celelalte împrejurări, umărul rămâne acoperit cu ridāʾ; astfel este mai cuviincios, mai ales la rugăciune.

5. Unele femei cred că pentru iḥrām trebuie aleasă o anumită culoare, de pildă verde. Aceasta este o greșeală: nu este stabilită o culoare anume pentru haina femeii în iḥrām. Ea intră în iḥrām în hainele sale obișnuite, în afară de hainele de podoabă, cele strâmte sau transparente, pe care nu îi este îngăduit să le poarte nici în iḥrām, nici în alte împrejurări.

6. Unele femei își pun pe cap, când intră în iḥrām, ceva asemănător unui turban ori unui suport care să țină acoperământul feței ridicat, ca să nu atingă fața. Aceasta este o greșeală și o împovărare fără temei sau dovadă. Relatarea ʿĀ'ishei, Allah să fie mulțumit de ea, arată:

أن النساء كن يغطين وجوههن عن الرجال وهن محرمات

Femeile își acopereau fețele în fața bărbaților când se aflau în iḥrām.

Ea nu a menționat așezarea unui turban sau a unui suport. Nu este așadar nicio opreliște ca acoperământul să atingă fața.

7. Unele femei care trec pe la mīqāt dorind Hajj sau ʿUmrah și se află la menstruație nu intră în iḥrām, crezând — ele sau tutorii lor — că pentru aceasta este necesar să fie curate de menstruație. Depășesc astfel mīqātul fără iḥrām. Este o greșeală limpede: menstruația nu împiedică intrarea în iḥrām. Femeia intră în iḥrām și face ceea ce face pelerinul, în afară de ṭawāful în jurul Casei, pe care îl amână până se curăță, potrivit Sunnei. Dacă a amânat iḥrāmul și a depășit mīqātul fără el, dar se întoarce și intră în iḥrām de acolo, nu datorează nimic. Dacă intră în iḥrām dintr-un loc mai apropiat de Mecca, datorează un sacrificiu, deoarece a lăsat deoparte îndatorirea.

Al doilea: ṭawāful

1. Mulți pelerini se țin de anumite invocații în ṭawāf și saʿy și le citesc din cărțile despre rituri. Uneori se adună în grupuri și le învață de la un cititor care le rostește înaintea lor, iar ei le repetă în cor. Aceasta este o greșeală din două privințe. Întâi, omul se ține de o invocație a cărei repetare în aceste locuri nu a fost transmisă ca rânduială, deoarece de la Profet, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, nu a fost transmisă o invocație anume pentru ṭawāf. Al doilea, invocația în cor este o inovație și îi tulbură pe cei care fac ṭawāf. Rânduiala este ca fiecare să se roage pentru sine, fără să ridice glasul.

2. Unii pelerini sărută Colțul Yemenit. Este o greșeală: acesta se atinge doar cu mâna, fără să fie sărutat. Numai Piatra Neagră se sărută. Dacă se poate, ea se atinge și se sărută; dacă este aglomerație, se face un semn spre ea. Colțul Yemenit se atinge, dar nu se sărută și, când este aglomerație, nu se face semn spre el. Celelalte colțuri nu se ating și nu se sărută.

3. Unii oameni se înghesuie ca să atingă și să sărute Piatra Neagră. Aceasta nu este rânduită: înghesuiala aduce greutăți mari, primejdii pentru om și pentru ceilalți și ispita amestecului bărbaților cu femeile. Rânduiala este să sărute și să atingă Piatra dacă poate. Dacă nu poate, face semn spre ea, fără înghesuială, primejdie sau ispitire. Actele de adorare sunt întemeiate pe ușurare și înlesnire. Mai ales că atingerea și sărutarea Pietrei sunt recomandate când omul poate, iar când nu poate, este de ajuns semnul făcut spre ea. Înghesuiala poate cuprinde săvârșirea unor fapte interzise; cum să săvârșești ceva interzis pentru a împlini o Sunnah?

Al treilea: scurtarea părului pentru Hajj sau ʿUmrah

Unii pelerini se mulțumesc să taie câteva fire de păr. Aceasta nu este suficient și nu împlinește ritul, fiindcă părul trebuie scurtat de pe întregul cap. Scurtarea ține locul raderii, iar raderea privește întregul cap; tot astfel, scurtarea trebuie să privească întregul cap. Allah Preaînaltul spune:

﴿مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾

„cu capetele rase ori cu părul scurtat, fără să vă temeți”
Coran 48:27

Despre cel care scurtează numai o parte a părului nu se spune că și-a scurtat părul de pe cap, ci că a scurtat numai o parte din el.

Al patrulea: staționarea la ʿArafah

1. Unii pelerini nu verifică locul staționării și nu se uită la indicatoarele care arată hotarele ʿArafahului, așezându-se în afara lor. Dacă rămân acolo și nu intră deloc în ʿArafah în timpul

staționării, Hajjul lor nu este valid. Pelerinii trebuie să acorde atenție acestui lucru și să se asigure că sunt înăuntrul hotarelor la timpul staționării.
2. Unii pelerini cred că, pentru staționarea la ʿArafah, trebuie neapărat să vadă Muntele Îndurării, să meargă la el sau să urce pe el. Se supun astfel unor greutăți foarte mari și unor primejdii însemnate. Nimic din aceasta nu li se cere. Li se cere doar să se afle în orice loc din ʿArafah, potrivit cuvintelor sale, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa:

وعرفة كلها موقف، وارفعوا عن بطن عرنة

„Întreaga ʿArafah este loc de staționare; îndepărtați-vă însă de albia văii ʿUranah."

Este totuna dacă au văzut muntele sau nu. Unii se îndreaptă spre munte în timpul invocațiilor, deși rânduiala este îndreptarea spre Kaʿbah. Alții caută binecuvântare prin munte, prin copacii lui ori prin stâlpul de pe el; uneori îl înconjoară ritual sau se roagă spre el. Toate acestea sunt fapte de shirk și inovații rătăcitoare. Sunt datori să le părăsească și să se căiască înaintea lui Allah pentru ele.
3. Unii pelerini pleacă și ies din ʿArafah înainte de apus. Aceasta nu le este îngăduit, fiindcă plecarea este legată de apusul soarelui. Cel care iese mai devreme și nu se întoarce lasă deoparte o îndatorire a Hajjului și datorează un sacrificiu, împreună cu căința înaintea lui Allah. Trimisul, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a rămas la ʿArafah până la apus și a spus, binecuvântarea și pacea fie asupra sa:

خذوا عني مناسككم

„Luați de la mine riturile voastre!"

Al cincilea: Muzdalifah
La sosirea în Muzdalifah, pelerinului i se cere să împlinească Maghrib și ʿIshāʾ reunite, să petreacă noaptea acolo, să facă

rugăciunea de Fajr și să se roage până puțin înainte de răsărit, apoi să plece spre Minā. Celor cu scuze întemeiate — îndeosebi femeilor, vârstnicilor, copiilor și celor care îi îngrijesc — le este îngăduit să plece după jumătatea nopții.

Unii pelerini greșesc însă în acest rit: nu verifică hotarele Muzdalifei și petrec noaptea în afara lor, ori pleacă înainte de jumătatea nopții, fără să petreacă noaptea acolo. Cel care nu rămâne la Muzdalifah fără o scuză întemeiată lasă deoparte o îndatorire a Hajjului și datorează un sacrificiu de compensare, împreună cu căința și cererea iertării.

Al șaselea: aruncarea la jamrah

Aruncarea la jamrah este una dintre îndatoririle Hajjului. Pelerinul aruncă la Jamrat al-ʿAqabah în ziua Sărbătorii, fiindu-i îngăduit să o facă după jumătatea nopții dinaintea Sărbătorii. La cele trei jamrah aruncă în zilele at-Tashrīq, după trecerea soarelui de zenit. Unii pelerini fac însă greșeli în acest rit, după cum urmează:

1. Unii aruncă în afara timpului stabilit: la Jamrat al-ʿAqabah înainte de jumătatea nopții dinaintea Sărbătorii ori la cele trei jamrah, în zilele at-Tashrīq, înainte ca soarele să treacă de zenit. Această aruncare nu este suficientă, fiindcă se face în afara timpului hotărât pentru ea, asemenea rugăciunii săvârșite înainte de intrarea timpului ei.

2. Unii nu respectă ordinea celor trei jamrah și încep cu cea Mijlocie ori cu ultima. Îndatorirea este să înceapă cu cea Mică, apoi să continue cu cea Mijlocie și să încheie cu cea Mare, care este ultima.

3. Unii aruncă în alt loc decât cel hotărât, adică în afara bazinului jamrahului. Aruncă pietricelele de departe, iar ele nu ajung în bazin. O asemenea aruncare nu este suficientă, tocmai pentru că pietricelele nu au căzut în bazin. Cauza poate fi neștiința, graba ori nepăsarea.

4. Unii fac mai devreme aruncarea pentru ultimele zile, odată cu cea din prima zi at-Tashrīq, apoi călătoresc înainte de încheierea celorlalte rituri și se întorc în țara lor. Aceasta înseamnă a trata cu ușurătate faptele Hajjului și o înșelare din partea lui Șayṭān. Omul a îndurat greutăți și a cheltuit bani pentru Hajj, iar când i-au mai rămas puține fapte, Șayṭān s-a jucat cu el: a lăsat deoparte aruncarea pentru celelalte zile și petrecerea nopților at-Tashrīq la Minā și a făcut ṭawāful de rămas-bun înainte de timpul lui, care este după încheierea faptelor Hajjului. Ar fi fost mai bine să nu fi făcut deloc Hajj și să fi fost cruțat de oboseală și de risipirea banilor, căci Allah Preaînaltul spune:

﴿وَأَتِمُّواْ ٱلۡحَجَّ وَٱلۡعُمۡرَةَ لِلَّهِ﴾

„Duceți la bun sfârșit Hajjul și ʿUmrah pentru Allah!”[2]
Coran 2:196

A duce la bun sfârșit Hajjul și ʿUmrah înseamnă ca cel intrat în iḥrām pentru ele să le împlinească toate faptele după rânduială, cu intenția curată numai pentru Allah Preaînaltul.
5. Unii pelerini înțeleg greșit plecarea mai devreme despre care Allah Preaînaltul spune:

﴿فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوۡمَيۡنِ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَآ إِثۡمَ عَلَيۡهِ﴾

„Cine se grăbește să plece după două zile nu are păcat, iar cine mai rămâne nu are păcat.”[3]
Coran 2:203

El crede că cele două zile sunt ziua Sărbătorii și cea următoare, a unsprezecea, așa că pleacă în ziua a unsprezecea spunând că se

2 Al-Baqarah: 196.
3 Al-Baqarah: 203.

grăbește. Este o greșeală gravă, pricinuită de neștiință. Sunt avute în vedere cele două zile de după Sărbătoare: a unsprezecea și a douăsprezecea. Cel care pleacă mai devreme după aceste două zile, aruncând la jamrah după trecerea soarelui de zenit în ziua a douăsprezecea, nu are păcat. Cel care rămâne până în ziua a treisprezecea, petrece acolo noaptea, aruncă după trecerea soarelui de zenit și apoi pleacă alege ceea ce este mai bun și mai deplin.

6. Unii pelerini merg adesea la at-Tanʿīm și al-Jiʿrānah pentru a împlini mai multe ʿUmrah. Aceasta este contrar alegerii mai potrivite: a rămâne în Moscheea cea Sacră, a face ṭawāf în jurul Casei și a se ruga acolo este mai bine decât repetarea ʿUmrah prin ieșirea din teritoriul sacru.

7. Unii pelerini vizitează în Mecca locuri a căror vizitare nu este rânduită, ba chiar constituie o inovație: casa numită locul nașterii Profetului, muntele Ḥirāʾ, numit Muntele Luminii, peștera Thawr și altele asemenea. Aceste fapte și vizite sunt inovații pentru care Allah nu a pogorât nicio dovadă, iar săvârșirea lor aduce păcate și poveri.

Profetul, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a spus:

من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد

„Cine săvârșește o faptă care nu se întemeiază pe rânduiala noastră, fapta lui este respinsă."

Și a spus, binecuvântarea și pacea fie asupra sa:

كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار

„Orice lucru nou introdus este o inovație, orice inovație este o rătăcire și orice rătăcire este în Foc."

Al șaptelea: vizitarea nobilei Moschei a Profetului

Fără îndoială, vizitarea Moscheii Trimisului lui Allah, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, este o Sunnah statornicită, potrivit cuvintelor sale, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa:

لا تشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: المسجد الحرام، ومسجدي هذا، والمسجد الأقصى

„Nu se întreprinde o călătorie specială decât spre trei moschei: Moscheea cea Sacră, această moschee a mea și Moscheea al-Aqṣā."

El, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a arătat, de asemenea:

أن الصلاة في مسجده أفضل من ألف صلاة فيما سواه من المساجد، إلا المسجد الحرام

Rugăciunea în moscheea sa este mai bună decât o mie de rugăciuni în celelalte moschei, în afară de Moscheea cea Sacră.

Aceasta arată că este rânduită vizitarea nobilei sale moschei și călătoria în acest scop. Unii pelerini fac însă numeroase greșeli în această privință, printre care:

1. Unii cred că vizitarea nobilei Moschei a Profetului are legătură cu Hajjul, îl întregește ori face parte dintre riturile lui. Este o greșeală limpede: vizita nu are un timp anume în cursul anului și nu este legată de Hajj. Cine a împlinit Hajj și nu a vizitat Moscheea Profetului are un Hajj deplin și valid. Este bine dacă omul o vizitează înainte ori după Hajj, deoarece aceasta îl scutește de o altă călătorie din țara sa; alegerea este mai înțeleaptă, nu înseamnă că vizita ar face parte din faptele Hajjului.

2. Unii cred că vizitarea Moscheii Profetului este obligatorie. Este o credință greșită, deoarece vizita este Sunnah. Celui care nu

o vizitează niciodată în viață nu îi revine nimic. Cel care o vizitează cu o intenție bună dobândește o mare răsplată, iar cel care nu o vizitează nu are păcat. Obligatorii sunt urmarea, ascultarea și iubirea lui, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, oriunde s-ar afla omul, și cererea binecuvântării asupra lui: aceasta ajunge la el din orice loc, după cum arată hadithul.

3. Unii pelerini numesc călătoria pentru vizitarea Moscheii Trimisului și rugăciunea în ea o călătorie pentru vizitarea mormântului său. Denumirea este greșită și poate fi însoțită de o credință greșită. Scopul de bază al vizitei pentru care se călătorește este Moscheea Trimisului, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, pentru rugăciune. Vizitarea mormântului său — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa —, a mormintelor Companionilor și a martirilor intră în această vizită ca lucruri secundare, nu ca scop inițial al călătoriei. Profetul, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, a oprit călătoria făcută pentru adorare într-un anumit loc, în afara celor trei moschei. Așadar, nu se călătorește special pentru a vizita mormintele profeților sau ale celor evlavioși, nici pentru rugăciune într-o altă moschee decât cele trei.

Unii încearcă să răstălmăcească limitarea vizitei la cele trei moschei, cuprinsă în hadith, întrebând: *„Oare nu este îngăduit să călătorești pentru negoț, turism sau vizitarea rudelor?”* Răspunsul este că interdicția privește călătoria făcută pentru adorare într-un loc anume, în afara celor trei moschei. Călătoria cu alte scopuri nu este oprită, atât timp cât nu este o călătorie pentru neascultare.

Hadithurile care îndeamnă la călătoria făcută special pentru vizitarea mormântului Trimisului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa — nu pot fi folosite drept dovadă: ele sunt fie fabricate, fie extrem de slabe, după cum au arătat imamii specialiști în păstrarea hadithului. Celui care vizitează Moscheea Trimisului lui Allah, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa, îi este însă recomandat să viziteze, ca parte secundară a vizitei moscheii, mormântul său și alte morminte. Aceasta intră în rânduiala generală a vizitării mormintelor, cu condiția ca vizita să se mărginească la salutarea celor morți și la cererea îndurării și

mulțumirii lui Allah pentru ei. Nu li se cere lor ajutorul în locul lui Allah și nu li se cer împlinirea nevoilor, deoarece o asemenea vizită este shirk și nu este rânduită. Nici nu se caută binecuvântare prin mormintele lor și nu se fac invocații lângă ele, căci aceasta este o vizită întemeiată pe inovație, un mijloc care duce la shirk.

4. Unii vizitatori ai nobilei Moschei a Profetului cred că trebuie să împlinească acolo un număr fix de rugăciuni, de pildă patruzeci. Este o greșeală: de la Profet — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa — nu este statornicit un asemenea număr pentru rugăciunile vizitatorului moscheii sale. Hadithul despre patruzeci de rugăciuni nu este statornicit și nu poate fi folosit drept dovadă. Omul se roagă așadar atât cât îi este la îndemână, fără a se lega de un număr anume.

والصلاة الواحدة فيه عن ألف صلاة فيما سواه من المساجد إلا المسجد الحرام، فالصلاة فيه عن مائة ألف صلاة فيما سواه

O singură rugăciune în Moscheea Profetului valorează cât o mie de rugăciuni în celelalte moschei, în afară de Moscheea cea Sacră. Rugăciunea în Moscheea cea Sacră valorează cât o sută de mii de rugăciuni în alte locuri.

5. Dintre greșelile grave ale unora care vizitează mormântul Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa — este ridicarea glasului în invocații lângă el. Ei cred că invocația la mormântul său are o însușire aparte și este rânduită. Este o mare greșeală: nu este rânduit ca omul să facă invocații lângă morminte, chiar dacă Îl invocă numai pe Allah, deoarece aceasta este o inovație și un mijloc care duce la shirk. Înaintașii nu făceau invocații lângă mormântul Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa — când îl salutau, ci îl salutau și apoi plecau. Cel care vrea să Îl invoce pe Allah se îndreaptă spre qiblah

și se roagă în moschee, nu lângă mormânt și nici cu fața spre el. Qiblah pentru invocație și rugăciune, qiblah musulmanilor, este nobila Kaʿbah; să ia aminte la aceasta.

6. O altă greșeală gravă a unor vizitatori ai Moscheii Trimisului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa — este că merg la locuri sau moschei din Medina a căror vizitare nu este rânduită, ci este o inovație interzisă. Vizitează anumite terenuri, fântâni, vestigii și moschei, precum Moscheea al-Ghamāmah, Moscheea celor Două Qiblah, Cele Șapte Moschei și alte locuri despre care oamenii de rând și cei neștiutori își închipuie că vizitarea lor ar fi rânduită. Aceasta este una dintre cele mai mari greșeli: dintre moscheile Medinei, numai Moscheea Trimisului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa — și Moscheea Qubāʾ sunt vizitate în mod rânduit pentru rugăciune. Celelalte sunt asemenea celorlalte moschei de pe pământ: nu au o însușire care să le așeze deasupra lor și nu este rânduit să fie vizitate în acest fel.

Musulmanii sunt datori să ia aminte și să nu își risipească timpul și banii în lucruri care îi îndepărtează de Allah și de îndurarea Sa. Dacă cineva săvârșește un act de adorare pe care nu l-au rânduit Allah și Trimisul Său, actul îi este respins, iar el păcătuiește, potrivit cuvintelor Profetului, binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa:

من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد

„Cine săvârșește o faptă care nu se întemeiază pe rânduiala noastră, fapta lui este respinsă."

Nu există nicio dovadă pentru vizitarea Celor Șapte Moschei, a Moscheii celor Două Qiblah ori a Moscheii al-Ghamāmah, nici din faptele Trimisului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa —, nici din porunca sa, cu atât mai puțin pentru vizitarea pretinselor locuri istorice. Aceasta este doar o practică nou introdusă, o inovație.

نسأل الله أن يرينا الحق حقا ويرزقنا اتباعه، ويرينا الباطل باطلا ويرزقنا اجتنابه. والحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد وآله وصحبه أجمعين.

Îl rugăm pe Allah să ne arate adevărul drept adevăr și să ne dăruiască urmarea lui, să ne arate falsul drept fals și să ne dăruiască ferirea de el. Lauda Îi aparține lui Allah, Stăpânul lumilor. Binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei și a tuturor Companionilor săi.

Glosar

Hajj
Pelerinajul împlinit în zilele sale stabilite, cu riturile explicate în această lucrare.
ʿUmrah
Ritul alcătuit din intrarea în iḥrām, ṭawāf și saʿy, urmate de raderea ori scurtarea părului.
Iḥrām
Intrarea, prin intenție, în ritul Hajjului sau al ʿUmrah; ea aduce interdicțiile specifice explicate în text.
Mīqāt
Locul de unde trebuie să intre în iḥrām cel care trece pe acolo dorind Hajj sau ʿUmrah.
Tamattuʿ
Împlinirea unei ʿUmrah în lunile Hajjului, ieșirea din iḥrām și apoi intrarea din nou în iḥrām pentru Hajj.
Qirān
Unirea ʿUmrah și a Hajjului în același iḥrām.
Ifrād
Intrarea în iḥrām numai pentru Hajj.
Ṭawāf
Înconjurarea Kaʿbei de șapte ori, cu începerea și încheierea fiecărui înconjur la Piatra Neagră.
Saʿy
Cele șapte parcurgeri dintre aṣ-Ṣafā și al-Marwah, fiecare drum într-un sens fiind socotit o parcurgere.
Hady
Animalul de sacrificiu oferit în cadrul pelerinajului, potrivit condițiilor explicate în text.

Fidyah
Compensare datorată în cazurile arătate de autor; pentru omiterea unei îndatoriri, el arată sacrificiul împărțit sărmanilor din teritoriul sacru.

Iḍṭibāʿ
Descoperirea umărului drept al bărbatului în ṭawāful pentru ʿUmrah sau în ṭawāful de sosire.

Ramal
Mersul mai repede, cu pași apropiați, în primele trei înconjururi ale ṭawāfului pentru ʿUmrah ori ale celui de sosire, când bărbatul poate face aceasta.

Qiblah
Direcția Kaʿbei, spre care se îndreaptă musulmanul la rugăciune.

Tahlīl
Pomenirea prin care este mărturisită unicitatea adorării lui Allah.

Takbīr
Rostirea cuvintelor „Allah este Cel mai Mare!”.

Maḥram
Rudă cu care căsătoria este interzisă în mod permanent.

Bibliografie

1. Coranul. Fragmentele coranice citate în lucrare. Text arab: Tanzil Project, Uthmani 1.1, CC BY 3.0.
https://tanzil.net/

2. Ṣāliḥ ibn Fawzān al-Fawzān. بيان ما يفعله الحاج والمعتمر. Ediția Președinției Generale a Comisiei pentru Promovarea Virtuții și Prevenirea Viciului, Regatul Arabiei Saudite, 1435 H / 2014.
https://islamhouse.com/ar/books/205552/

Indice

al-Jiʿrānah 11, 13, 33
at-Tanʿīm 11, 12, 13, 33
fidyah 12, 17, 18, 21, 22
hady 18, 19, 20
ifrād 6, 7, 13, 15, 16, 19
iḥrām 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 22, 26, 27, 28, 32
inovație 11, 12, 15, 24, 25, 26, 28, 30, 33, 36, 37
jamrah 6, 18, 21, 22, 31, 33
menstruație 8, 12, 23, 28
Minā 16, 17, 18, 20, 21, 22, 31, 32
mīqāt 2, 3, 4, 6, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 22, 26, 27, 28
Moscheea Profetului 34, 36
Muzdalifah 17, 18, 22, 30, 31
ostentație 27
qirān 6, 8, 13, 15, 16, 18, 19
saʿy 8, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 22, 28
shirk 24, 25, 27, 30, 36
tamattuʿ 4, 6, 8, 14, 16, 18, 19
ṭawāf 6, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 19, 22, 23, 27, 28, 32, 33
ʿArafah 4, 8, 17, 20, 22, 29, 30

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

HAJJ ȘI ʻUMRAH

Riturile pelerinajului, pas cu pas

Îndrumări practice pentru pelerin.

De la intrarea în iḥrām până la ṭawāful de rămas-bun, autorul explică faptele Hajjului și ale ʻUmrah. Include rânduieli pentru bărbați și femei, atenționări asupra greșelilor frecvente și îndrumări pentru vizitarea Moscheii Profetului.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro